

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 41	Utgitt 25. november	1949
--------	---------------------	------

Innhold.

	Side
Bestem. om omsetn. m. v. av tømmer	841
Skr. om endr. i politivedtekten for Kragerø	843
» om freding på Tromsøya i Troms	845
» om vedtekt til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk	846
» om tillegg til helseføresegnene for Ardal i Sogn og Fjordane ..	846
» om nye helseforskr. for Tiller	847
» om brigde av § 21 i politivedtekta for Ørskog	847
» om tillegg til helseforskr. for Furnes	848
» om regulering av havneområdet i Namsos	850
» om endr. av § 9 i politivedtekten for Sørreisa	852
» om bandtvang for hund i Flakstad	852
» om regulering av en del av Avløs gård i Bærum	852
» om do. av deler av Løkeberg og Solberg i Bærum	853
» om do. av Haldenhaugen i Bærum	854
Res. om endr. i § 2 i res. om merking av visse glassvarer	854

Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer.

10. novbr.

(Gitt av Det kgl. Landbruksdepartement 10. november 1949 i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer (jfr. kgl. resolusjon av 20. februar 1948) og midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til Staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast.)

§ 1. Bestemmelsene omfatter alle sorter bartrevirke, unntatt brenneved. Med tømmer menes i disse bestemmelser sliptømmer, skurtømmer, kubb og alle sorter spesialtømmer, props, kullskarp og annet minetømmer, vedtømmer, virke til wallboard- og treullfabrikker og annet rundvirke.

Bestemmelsene omfatter alle fylker sør for Nordland fylke samt Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier i Nordland fylke.

§ 2. Med salgsforeninger menes i disse bestemmelser alle tømmer- og salgsforeninger som står tilsluttet Norges Skogeierforbund. For sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningene krav på den godtgjørelse som fastsettes av Prisdirektoratet.

§ 3. Når Landbruksdepartementet forlanger det, plikter enhver som kjøper eller avvirker tømmer for salg og videre foredling, å

10. novbr. gi opplysninger og oppgaver om avvirkning, salg, kjøp, beholdninger og foredling m. v. av de virkessortimenter som omfattes av § 1.

§ 4. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelser om anvendelse og utnyttelse av forskjellige virkessortimenter og kan herunder bl. a. bestemme at all gran som avvirkres til salg innen bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien.

§ 5. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om fordelingen mellom de forskjellige kjøpegrupper av det tømmerkvantum som er planlagt avvirket, og kan pålegge de respektive kjøperorganisasjoner å foreta fordelingen av kvantumet mellom alle kjøpere som hører inn under vedkommende kjøpegrupper.

Lokale sagbruk og andre kjøpere som ikke hører inn under noen kjøpegruppe, har anledning til å kjøpe inntil samme virkeskvantum som de hadde kjøpetillatelse for i 1947—48. Nye kjøpere kan ikke foreta innkjøp og foredling av tømmer uten tillatelse fra Landbruksdepartementet. Unntatt fra denne bestemmelse er kjøp av virke til dekning av eget husbehov.

Uten tillatelse fra Landbruksdepartementet kan ingen kjøper inngå kontrakt om kjøp av tømmer utenfor de områder vedkommende hadde kjøpetillatelse for i begge de 2 foregående driftsår.

De kjøpere som ønsker å kjøpe av salgsforening må innen 1. januar 1950 gi skriftlig melding til vedkommende salgsforening om det kvantum de ønsker å kjøpe av foreningen i driftsåret.

§ 6. Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, og hvis det oppstår skjevheter i fordelingen av det avvirkede tømmerkvantum, kan Landbruksdepartementet påby overføring av tømmer fra en kjøper til en annen. Den kjøper som blir pålagt å avgi tømmer har krav på å få dekket alle lovlige utgifter han har hatt i forbindelse med innkjøpet. Han kan også forlange at den han skal avgi tømmeret til skal stille sikkerhet for riktig og rettidig betaling.

Blir det innmeldt og registrert et større tømmerkvantum enn kjøperne innen en kjøpergruppe finner å kunne avta til årets priser, kan Landbruksdepartementet bestemme at eventuell reduksjon av kvantumet skal fordeles proratarisk på alle selgere, eller at overskytende kvantum skal overføres til andre kjøpegrupper som er kjøpere av tømmeret til årets priser. Bestemmelsen foran om sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende.

§ 7. Godkjente kjøpere av tømmer kan enten inngå kontrakter med salgsforeningene eller direkte med skogeiere som ikke er medlemmer av salgsforening. Dette gjelder både framdrevet tømmer og tømmer på rot.

Kontrakt for målingstømmer så vel som tømmer kjøpt på rot, som opprettes direkte mellom kjøper og skogeier, må kjøperen sende

inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter 10. novbr. at kontrakten er opprettet. Når oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og kubikkberegning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet 7. november 1949. Når kjøper sender kontrakten til registrering, må blinkings- og beregningsskjema over kubikkmasse vedlegges i utfylt stand.

Etter 1. januar 1950 kan kontrahering av framdrevet tømmer bare skje gjennom salgsforeningen.

Med hensyn til oppgjørsmåten for kontrakter avsluttet direkte mellom kjøper og skogeier bestemmes: Tømmeroppgjøret skjer direkte mellom kjøper og selger med mindre partene og salgsforening avtaler annen oppgjørsmåte.

§ 8. For tømmer som omsettes på rot skal det betales 2 % av kontraktens nettokjøpesum i rotsalgsavgift til Staten. Kjøper og selger betaler en halvpart hver. Beløpet innbetales i sin helhet av kjøperen til vedkommende salgsforening samtidig med at kontrakten sendes salgsforeningen til registrering.

§ 9. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unntak fra bestemmelsene.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 11. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves bestemmelsene av 23. oktober 1948 om omsetning m. v. av tømmer.

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

10. novbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 17. juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder og lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfester Justisdepartementet vedtak av Kragør bystyre i møter 15. oktober 1948 og 28. oktober 1949 om endringer i politivedtekten for byen, slik at følgende paragrafer heretter skal lyde:

§ 1. På offentlig gate, hvorunder i disse vedtekter også er innbefattet enhver for alminnelig ferdsel bestemt eller alminnelig beferdet vei, plass eller brygge, må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skriking, rop, høyrestet sang,

10. novbr. spill eller annen larmende eller fornærmende opptreden slik at ordenen forstyrres, folk forulempes eller ferdselen hemmes.

Når mange mennesker samles på offentlig gate, skal de rette seg etter politiets anvisning til ordenens overholdelse. I køer kan enhver som ikke følger politiets anvisning eller forstyrrer ro og orden eller ikke holder seg på sin plass, bortvises av politiet.

§ 8. Barn under 15 år som på egen hånd streifer om på offentlig gate etter kl. 20 i vintertiden (1. oktober til 31. mars) eller etter kl. 22 i sommertiden, kan politiet bringe hjem.

§ 9. Salg av tobakk til barn under 15 år er forbudt, selv om barnet angir å kjøpe for andre.

Likeledes er det forbudt å overlate barn under 15 år tobakk som gave eller lån, i bytte eller som godtgjørelse for arbeid eller personlige tjenester.

Dog kan det tillates å selge til barn når de medbringer seddel med navns underskrifter fra voksne, kjente personer.

Politiet kan frata barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig gate eller på offentlig bevertnings- eller forsamlingssted den tobakk, pipe eller lignende som det er i besittelse av.

§ 18. Ingen må på offentlig gate kaste eller legge fra seg glass, potteskår, stener, spiker, papir, fruktskall eller annet som kan være til fare eller ulempe for ferdselen eller skjemmende for stedet.

§ 24. Når hunder viser seg biske eller glupske eller har tilbøyelighet til å gjø eller fare mot mennesker, dyr eller kjøretøyer, skal eieren holde sådanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder om hunder som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige.

Politiet kan uttrykkelig påby at hunder omhandlet i 1. ledd skal føres i bånd eller være forsynt med forsvarlig munnkurv. Følges ikke påbudet, kan politiet la hunden drepe.

Ingen må hisse hunder på noen eller unnlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller noen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig gate.

§ 25. Det er forbudt på offentlig gate:

- 1) å la tisper ferdes ute i løpetiden,
- 2) å la hunder løpe ute i tida fra kl. 23 til kl. 5 når de ikke ledsages av noen,
- 3) å la hunder gå løse i tida fra 15. april til 1. oktober.

Overtredes foranstående bestemmelser, kan politiet oppbringe hunden og drepe eller selge den, hvis ikke eieren innen 6 dager etter personlig varsel eller kunngjøring i avis har hentet hunden og betalt omkostningene ved oppbringelsen.

Kan hundens eier eller besitter ikke finnes, blir samtlige om- 10. novbr. kostninger å utrede av bykassen.

§ 29. I offentlig anlegg er det forbudt å kaste papir eller lignende og å gå eller sitte utenfor veiene samt skade eller forurense benker, bord eller lignende som er satt ut til bruk for publikum.

Det er likeledes forbudt å sitte på, bestige eller stige over de mot offentlig gate anbragte hegn eller gjerder.

§ 34. Feiningen av de offentlige gater, derunder fortau og rennestener, torv og offentlige plasser besørges av stadsingeniøren for kommunens regning.

Renhold av veier eller smug som eies av private, men ligger åpne for alminnelig ferdsel, påligger disses eiere.

Bortføring av snø og is fra fortau og rennestener påhviler husets eller grunnens eier unntatt i Hovedbyen, hvor dette besørges av kommunen.

§ 47. Adgang til å gi offentlige forevisninger, forestillinger eller andre prestasjoner og konserter er avhengig av politimesterens tillatelse.

Likeså utkreves hans tillatelse til å holde offentlig dans, maskerade, skytebane eller lignende. Det samme gjelder sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende skapelig eller underholdende art, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

De i denne paragraf omhandlede tillatelser skal alltid være knyttet til en bestemt person, der opptrer som ansvarlig. De, som gir forestillinger m. v. av noen i lov av 22. mai 1875 omhandlet art, har å utrede en avgift til bykassen av fra 5 kroner til 50 kroner etter politimesterens bestemmelse for hver forestilling.

Med hensyn til adgangen til å gi kinematografforestillinger og erleggelse av avgift herfor forholdes etter kinematograflovens bestemmelse.

For forevisninger og lignende, der utstrekkes over et lengere tidsrom, kan avgiften av politimesteren fastsettes pr. uke eller måned uten hensyn til foranstående dagbetaling.

Fritagelse for eller nedsettelse av denne avgift kan meddeles av politimesteren.

§§ 22, 55, 56, 57 og 58 oppheves.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10. novbr.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes:

10. novbr. 1. På Tromsøya i Troms fylke skal tiur, røy, orrhane, orrhøne, rype, stokkand, lyngand, krikand, spissand og bekkasiner være fredet det hele år.
2. Bestemmelsen gjelder inntil videre fra 1. januar 1950, men ikke lenger enn til utgangen av 1952.
3. Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

11. novbr. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 19. april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, stadfester Justisdepartementet vedtak av Sør-Odal herredstyre, Hedmark fylke, i møte 18. juli 1949 om vedtekt til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Det er forbudt å selge tobakk i noen form til barn under 15 år. Barn under 15 år kan få kjøpt tobakk når de medbringer datert, skriftlig bestillingsseddel fra foreldre eller foresatte, og mengden er oppgitt.

§ 2. Det er forbudt å kjøpe tobakk i noen form til bruk for eller etter anmodning av barn under 15 år, samt å overlate barn under 15 år tobakk som gave, i lån eller bytte, eller mot vederlag i arbeid eller personlige tjenester.

§ 3. Tjenestemann i politiet kan ta fra barn under 15 år tobakk og røykeredskaper som barnet bruker til tobakksrøyking på offentlig veg eller plass, i offentlige forsamlingslokaler eller på andre offentlige steder. Disse ting skal gis til barnets foreldre eller foresatte, som samtidig får melding om forholdet.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter straffelovens § 339, nr. 2.

12. novbr. **Skriv frå Sosialdepartementet.**

Med tilføre av § 11, jfr. § 4, i lov frå 16. mai 1860 med seinare endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, vert gjeve stadfesting på vedtak av Årdal heradstyre i møte 12. oktober 1949 om tillegg til helseføresegnene for Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke.

Tillegget er solydande:

«Um husdyrhald.

1. Utanom gardsbruka er det forbode å halde husdyr i dei tettbygde stroka på Farnes, Vee-sida og Årdalstangen og i eit fråstand på 200 meter frå desse stader.

2. Husdyrhaldet skal slutta slik:

12. novbr.

- a. Alt hald av kyr, sauer, geiter, høns og kaninar skal være slutt innan 1. mai 1950 og grisehaldet skal være slutt 1. januar 1950.
- b. Alle uthus, skur og liknande som har vore nytta til husdyrhald og som er oppsette i strid med bygningslov og vedtekter og all gjødsel og alt avfall skal fjernast.

3. Husdyrhaldarar må solenge det er lovleg å halda husdyr, syta for at huset og rundt dette vert halde reint og ryddig til kvar tid.»

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

12. novbr.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4, i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Tiller herredstyre i møte 5. oktober 1949 om nye helseforskrifter for Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke.

De nye helseforskrifter er enslydende med helseforskriftene for Rygge herred, stadfestet 11. november 1938, inntatt i Norsk Lovtidend 1. avd. for 1938 nr. 44 s. 1430, dog med tilføyelse til § 14 sålydende:

«Fra den tid kommunestyret bestemmer skal gårdeiere være forpliktet til å la tømning av privet og søppelkasser besørge av kommunalt renholdsverk og herfor betale en avgift som bestemmes av kommunestyret med vedkommende departements approbasjon. Helserådet kan dog fritta gårdeiere fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.»

Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre måneder etter at de er stadfestet.

De alminnelige helseforskrifter som nå gjelder for herredet, stadfestet ved kgl. resolusjon 27. februar 1914, oppheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

14. novbr.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket og lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlege førestellingar m. v., stadfester Justisdepartementet vedtak av Ørskog heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 19. januar og 6. april 1949 om brigde av § 21 i politivedtekta for heradet. Den skal heretter lyda:

14. novbr. Offentlege tilstellingar og framsyningar m. v. som er nemnde i lova av 22. mai 1875 §§ 1 og 4, må ha løyve frå politiet.

For slike framsyningar skal det betalast til heradskassa avgift på 10 % av bruttoinnkoma ved framsyninga.

Bygda sine egne lag er fritakne for avgift, sameleis tilstellingar som vert haldne for velgjerande og kulturelle føremål, tilskipa av det offentlege.

Avgift kan ettergjevast av formannskapet.

14. novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4, i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Furnes herredstyre i møte 13. oktober 1949 om tillegg til helseforskriftene for Furnes herred, Hedmark fylke, vedrørende reinhold m. v. i dame- og herrefrisersalonger.

Tillegget lyder så:

§ 1.

- a. Før et lokale tas i bruk som dame- eller herrefrisersalong må det, etter at melding om det på forhånd er sendt helserådet, være godkjent av dette. Det samme gjelder flytting eller større forandring av allerede igangværende bedrift.
- b. Hvert lokale som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisersalong bør ha en golvflate av minst 16 m² og være forsynt med vask og rinnende kalt og varmt vann.

§ 2.

- a. I dame- eller herrefrisersalong med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som er bedriften uvedkommende eller kan hindre reinhold, utbre stank eller lignende.

Lokalene må holdes omhyggelig reine. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Så vel reine som skitne servietter, frotterkluter, kapper og håndklær m. m. må oppbevares på dertil bestemte steder.

- b. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisersalonger med tilstøtende rom skal foregå minst 2 ganger om året. Golvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler og konsoller, hyller og lignende skal avtørres hver dag med en fuktig klut.
- c. Dame- og herrefrisersalonger må være godt ventilert, således at det til stadighet kan være frisk luft i lokalene.

§ 3.

14. novbr.

- a. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig reinslighet, og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein hvit jakke eller frakk. Personer lidende av smittsomme sykdommer, samt av sår eller byller på hendene må ikke beskjeftiges i dame- eller herrefrisersalonger.
- b. Ved barbering må det for hver kunde brukes reinvasket serviett og reint dekke over nakkeputen. Benyttes frotterkluter, må disse alltid være reinvasket og til stede i tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som for servietter bestemt. Servietter, frotterkluter og håndklær skal etter bruken vaskes og kokes.
- c. Såpeskålen (koppen) renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer barberkost, kan sånn bare anvendes til oppskumming av såpen, og innsåping må i så tilfelle foregå med hånden.
- d. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke benyttes. I stedet for pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller lignende, som bare anvendes én gang.
- e. Ved klipping må det mellom halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes én gang. Kappen skal alltid være rein og fri for hår.
- f. Gasestrimler eller pakninger for permanentkrøll må ikke benyttes om igjen.
- g. Det skal være til stede et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, således at hver kunde får rene børster.
- h. Alle redskaper må omhyggelig reingjøres før de tas i bruk til nye kunder. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepinner for permanentapparater kokes eller reingjøres på en av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer må oppbevares i høye glass fylt med lysoformoppløsning eller lignende desinfiserende væske.
- i. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall, som det kan være frykt for er smittsomt, må henvises til lege eller betjenes med egne redskaper. De benyttede redskaper og annet som er brukt, må grundig utkokes eller på annen betryggende måte desinfiseres straks etter benyttelsen.

§ 4. Helserådet kan dispensere fra de foran gitte bestemmelser i tilfelle hvor det finner det ubetenkelig.

§ 5. Disse regler skal finnes oppslått i lokalet på et iøyenfallende sted.

14. novbr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Namsos bystyre i møte 22. juni 1949 om regulering av havneområdet i Namsos på følgende vilkår:

1. Jernbanens område (på reguleringsplanen skravert med grønn farge) unntas fra stadfestelsen.
2. Havnestyret skal godkjenne alle bygg som føres opp i det regulerede område.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner en med en mindre endring, bystyrets vedtak i samme møte om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerede område er på planen vist med reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater, plasser og kailinjer som vist på planen.

§ 2. Bebyggelsen innenfor det regulerede areal skal oppføres av mur eller betong med ildfaste etasjeskillere. For et begrenset område vist på planen tillates oppført 1-etasjes trebebyggelse.

§ 3. Bebyggelsen kan innredes til forretninger, lagerlokaler, bedrifter og annen virksomhet som etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulempe for naboene.

Bygningsrådet kan bestemme at forretninger, lagerlokaler, bedrifter osv. som antas å ville medføre ulemper eller anses ikke å behøve ligge i havneområdet henvises til andre regulerede strøk. Bebyggelsen kan ikke innredes til beboelse.

§ 4.

1. Kvartal og frittliggende blokker skal oppføres med de dimensjoner som er vist i planen.
2. Blokkene kan maksimalt oppføres i 3 etasjer. Gesimshøyden regnes fra gatens planerte nivå i midten av kjørebane rett ut for høyestliggende hushjørne eller fra o.k. kaidekke og må ikke overstige 10 m. Overkant kaidekke fastlegges til kote 2,80 (som for kai A. og B.). Fra bestemmelsene i punkt 1 og 2 kan bygningsrådet med helserådets — for større høyde også brannstyrets — samtykke tillate endringer innenfor rammen av bygningsloven når det er tilrådelig for lysforholdene og for bebyggelsens utseende fra sjøen, mot gate og gårdsrom.

Bygningsrådet skal hvor det gjør unntak for byggedybder og etasjeantall sende underretning til vedkommende departement om disse endringer. Hvis bygningsrådet tillater bygninger oppført i et lavere etasjeantall enn forutsatt i planen, og bygningen

senere aktes ført opp i full høyde, skal bygningens konstruksjoner dimensjoneres slik at det senere kan påbygges til fullt regulert høyde. Det må sendes inn byggeanmeldelse med tegninger for hele det prosjekterte bygg.

§ 5. Ingen tomt kan bebygges før det foreligger godkjent tomtedeling for hele kvartalet eller bygningsblokken. Den på planen viste tomtedeling kan endres av bygningsrådet såfremt dette finner det nødvendig. Bygningsrådet kan forlange utarbeidd bebyggelsesplan med høydeoppriss for kvartalet eller bygningsblokken i sin helhet før anmeldelse av et enkelt bygg behandles. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal være fasadepuss på brann-gavler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig mer enn ett år.

§ 6. Bygningen skal ha sadeltak eller valmtak. Takvinkelen må ikke overstige 30 grader. Fra disse bestemmelser kan bygningsrådet dispensere hvor særlige grunner taler for det. Takoppbygg innen bygningslovens ramme tillates oppført hvor bygningsrådet og brannstyret gir sitt samtykke.

Nedskjæringer eller vinduer i takflaten — unntatt takluker — tillates ikke.

Det kan med bygningsrådets samtykke bygges helt til nabogrense uten branngavl og med lysåpninger i denne vegg, når det er enighet mellom naboene herom og det ved tinglyst erklæring sikres at avstanden mellom bygningene på de to eiendommer blir lik summen av de nødvendige avstander til nabogrense.

§ 7. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling og at bygningene i samme bygningsflukt får en harmonisk utforming.

§ 8.

1. Ved bygninger i gatelinjer, mot kai og trafikkerte plasser tillates ikke framspringende trapper.
2. Mot regulert gate kan med bygningsrådets samtykke oppsettes åpne gjerder av netting på jernstøtter inntil 1,5 m høyde. Sammenhengende gjerder utføres av ens konstruksjon og høyde. Mellom nabotomter skal gjerdet ikke være høyere enn mot gate.
- § 9. Fargen på hus og gjerder skal godkjennes av bygningsrådet.

§ 10. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for stedet samt havneloven til anvendelse.

§ 11. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

15. novbr. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfester Justisdepartementet vedtak av Sørreisa herredstyre, Troms fylke, i møte 13. mai 1949 om endring av § 9 i herredets politivedtekt. Den skal heretter lyde:

«Alle sammenkomster som er nemnt i §§ 7 og 8 skal være slutt klokka 1.»

16. novbr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfester vedtak av 27. oktober 1949 av Flakstad herredstyre, Nordland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som eier eller har hund i Flakstad herred, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver, og heller ikke dresserte gjeterhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

17. novbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 1. november 1949 om regulering av en del av Avløgsgård, parsellene 1—28, av gnr. 2, bnr. 1, Bærum.

Videre stadfester departementet, i henhold til lovens § 3, herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus i inntil 2 fulle etasjer. Hver tomt kan bebygges med ett våningshus og ett uthus.

2. På parsell 5 kan oppføres forretningsgård i inntil 2 fulle etasjer. På parsell 6 kan oppføres felles garasjeanlegg, på parsell 14 bensinstasjon, og på lekeplassen leskur og vaskeri, alt i én etasje.

3. Bebyggelsen skal plasseres i forhold til veier og tomtегrense som vist på reguleringsplanen.

4. Hus i samme gruppe skal, hva angår høyde, arkitektur og husform løses på en slik måte at gruppen virker som et harmonisk

hele. Til hus i samme gruppe regnes de parsellnummer som er satt 17. novbr. i samme parentes:

(1—4), (7—10), (11—13), (15—18), (19—22), (23—28).

5. Våningshusenes bebygde areal skal ikke overstige 10 % av tomtens nettoareal, og må ikke være over 150 m².

6. Garasjer plasseres som vist på reguleringsplanen. De må ikke være over 25 m².

7. Gjerde mot vei skal være 1,00 meter høyt og utføres av netting med vinkeljern i overkant.

8. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer.

9. Unntak fra disse vedtekter kan innvilges av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygningsvedtekter.

10. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som er i strid med reguleringsplan eller vedtekter.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

17. novbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 1. november 1949 om regulering av deler av Løkeberg og Solberg, Bærum.

Videre har departementet, i henhold til lovens § 3, stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus.

2. På parsellene 13—16 kan husene oppføres i én etasje. På de øvrige parseller kan de oppføres i inntil 2 fulle etasjer uten innredet loft.

3. På hver tomt kan oppføres ett våningshus og ett uthus.

4. Våningshusenes størrelse må ikke overstige 150 m² bebyggt flate, uthusene 25 m².

5. Mønehøyden må ikke være over 9 meter, gesimshøyden ikke over 7 meter.

6. Gjerde mot vei skal oppføres som 1 meter høyt flettverks-gjerde.

7. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som er i strid med reguleringsplan eller vedtekter.

8. Mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, innvilges av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygningsvedtekter.

17. novbr.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 1. november 1949 om regulering av gnr. 44, bnr. 244, Haldenhaugen, Bærum.

Videre stadfester departementet, i henhold til lovens § 3, herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus på ikke over 2 fulle etasjer og uthus (garasje) i 1 etasje.
2. På hver tomt kan oppføres 1 våningshus og 1 uthus.
3. Våningshusene skal legges i regulert byggelinje. Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lenger inn på tomten og fastsetter uthusenes plassering. Likeså kan bygningsrådet godkjenne mindre framspring i 1 etasje foran byggelinjen.
4. Våningshusets størrelse må ikke overstige 11 prosent av tomtens nettoareal. Gesimshøyden må ikke være over 7 meter og mønehøyden ikke over 9 meter. For 1 etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 meter.
5. Uthusenes størrelse må ikke overstige 30 m².
6. Bebyggelsen skal utformes slik at det etter bygningsrådets skjønn blir en harmonisk helhetsvirkning.
7. Husfargen skal godkjennes av bygningsrådet.
8. Rundt området kan settes opp flettverksgjerde som ikke skal være høyere enn 1,20 meter. Grensen mellom parsellene skal bare markeres med bolter, lav mur, hekk eller lignende.
9. Ingen tomt må beplantes med trær som kan virke sjenerende for naboer.
10. Mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygningsvedtekter.
11. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med reguleringsplan eller vedtekter.

18. novbr.

Kongelig resolusjon.

I. I henhold til lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21. juni 1929 nr. 1 § 1, bestemmes at § 2 i kgl. resolusjon av 7. oktober 1932 om merking av visse glassvarer skal lyde:

«Angivelsen skal være trykt med minst 1½ mm høye, tydelige bokstaver på en etikett som med holdbart klebestoff er festet til hver gjenstand, alternativt preget, etset, eller blåst inn i materialet

med minst $4\frac{1}{2}$ mm — på lampeglass minst $1\frac{1}{2}$ mm — høye, tyde- 18. novbr. lige bokstaver anbrakt lett synbart på siden av gjenstanden (ikke i bunden).

Angivelsen skal være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed språk.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Statsrådsekretær Leif Østern.

Grøndahl & Sønns boktrykkeri, Oslo.

